

Ej, bogatýře Makoviči obrazotvorče...

NFA

Vážený příteli,

Národní filmový archiv Vás srdečně zve na scénické čtení z knihy Ej, bogatýře Makoviči

obrazotvorče..., která představuje korespondenci režiséra Martina Friče se spisovatelem

Jaroslavem Žákem z let 1938 – 1948.

Akci pořádá NFA v rámci mezinárodního veletrhu Svět knihy, který každoročně sídlí na

Výstavišti Praha Holešovice. Scénické čtení (účinkují Jan Moravec, Jan Lepšík, režie David

Czesany) se koná v sobotu 17. 5. 2014 od 17.00 hod. v Literární kavárně (pravě křídlo

Průmyslového paláce). Po skončení proběhne křest za účasti autora knihy, filmového historika

Ivana Klimeše.

Těšíme se na Vás.

Ej, bogatýře Makoviči obrazotvorče,

díky za zprávu. Nějak se mi to námětování nedá, hlavně tím, že na hranicích naší vlasti starou chmurou přelápe hordy, jak povídal Eman. A jelikož mám pole lán, jsem si také kulak a kulaky voni pronásleduju. Jeden ze strachu nevy...

Já vím, ty fousy tam vaděj. Já byl svedený jedním starým filmem, kde Hugo Hás hrál taky takovou roll, strýčka a synovce, a dokonce se přestrojoval pod stolem a dělal, jako když se sám se sebou hádá, a vypadalo to dost věrohodně. Inu, časy se měněj, film je teď realistější.

S téma prachama jsem se špatně vyjádřil – já to totiž myslel tak, že jen v tom případě, kdyby se Ti to zamlovalo a bylo to přijato, tak to s tím prachama bych se snažil, že za to se nemůžu dostat. Rovněž vzhledem k tomu, že jsem v současnosti v zahranižních, přiznám se, že jsem schvaluju, že přednost mají ti, jimž hrozí něco nemilého, jako například mně v nehorším případě hrozí jen nějaká fabrika v okolí, tak Macu nemysli, že jsem občan sobeckej a naloměstskej, kerej myslí, že kdekdo se musí starat o jeho ctitou osobu. To se ví, když to půjde ještě na nějaký ten týden prodloužit, nepohrdn, protože jde už jen opravdu o týdny (odvažuju se prorokovat, ačkoli jsem dosud nic neuhod).

Stran námětu jsem chtěl zpracovat taky toho sportovního stařečka, ale National, to to teď nedá, protože se Ti to taky nelíbilo a já bych raději vymyslel něco, co by se Ti líbilo, protože já mám ještě někdy něco dělat pro film, tak jen pro Tebe, kerejžto náš jedinej z našich režisérů toho pravého humorného ducha, tím vostatním bych veselo hrů nevěřil, protože jsem si předtím myslel, že bych se měl snažit, aby by mi vymějšel tyhle ty zapletený děje – jak je děj, tak dialogů už mám habaděj.

Momentně jsem teď musel dělat povídkovej cyklus pro jednu noviny, ale to jsem si říkal, že jsem si tím k tomu filmovému. (Taky jsem nedávno dokončil jednu takovou moudrou knihu, ale s tou Tě nechci votravovat; je to pitomej pocit mít už tři knihy napsaný a nevědět je vytištit, tak nám ten vůl E. furt říká, že píšeme do šuplete. Ať se postará, aby to bylo v pořádku, a Falešník, že jsem si tím k tomu filmovému, ale ohromnej kus práce jako nikdy předtím a kromě pár článků ve Zpravodaji to pořád nikde není vidět. Ale už se brzy dočkáme, chocho!

Nuž tedy myslím, půjdou-li ještě věci nějaký čas normálně, že bych Ti v několika dnech poslal soupis všech rápadů, na které přijdu, vždy stručně několika větami zhuštěný námět a Ty bys mi sdělil, co by se Ti líbilo a já bych to pak zpracoval. Holt škoda, že se nemůžeme stýkat slovně se toho vyřídí za hodinu víc než dopisováním za měsíc.

Ale jak situace dopravní ukazuje, asi se už do konce války nebudeme, takže jsem měl akorát nos, že jsem Ti přišel před Vánoce, a užit hold.